

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 16. maja.

Pravosodni minister grof Schönborn je odgovarjajoč mladočeškemu poslancu Vašaty-ju v državnem zboru navel cel odstavek iz ukaza njegovega prednika na deželno nadsodišče v Gradci. Ta odstavek je zaradi tega večjega pomena, ker je gospod minister odločno izjavil, da se ujema z njim in zatorej se bočemo baviti s tem odstavkom. Glasi se tako-le: „Jezik, katerega se imajo posluževati sodci, se za zakonom ni posebno določil. Kadar gre za notranji jezik pri sodiščih in dopisovanje mej seboj, ali z drugimi uradi, ni dvojbe, da ima urejevati jezikovne zadeve samo administracija. Pa tudi, kadar gre za občevarje s strankami ali občinstvom, ima se eksekutivi prepuščati obširna odredjevalna pravica, ker se morejo predpogoji za tako urejenje, to je nastavljanje sodcev in drugih funkcijonarjev, večjih v deželi navadnim jezikom dobiti le s sodelovanjem in pod odgovornostjo vlade.“

Za nas ima važnost le zadnji stavek omenjenega odstavka, ki govori o urejenju rabe jezikov pri občevarji s strankami. Minister je hotel s tem citovanim odstavkom menda dokazati, da jezikovnih razmer pri sodiščih ne gre urejati zakonodavnim potom, temveč da je to le stvar eksekutive.

Deloma je res, da se mora vladi prepustiti precej obširna svoboda, ker ima res ona skrbeti, da se dobi sposobno osebje. Toda taka svoboda se pa more in sme prepustiti le vladi, katera si resno prizadeva, da ustvari potrebne predpogoje za izvršenje enakopravnosti pri sodiščih. Sedaj pa nastane le uprašanje, kako pa skrbi sedanja vlada zares za omenjene predpogoje zlasti pri nas.

Da dobimo slovenščini večjih uradnikov, to je le mogoče s slovenskimi šolami. Kaj je pa vlada storila v tem oziru? Še sedaj zastoj čakamo slovenskih gimnazij v Celovci, Gorici, v Celji in v Trstu. Če se v šolah ne bode poučevala slovenščina, potem ne bomo dobili tudi slovenščine večjih uradnikov. Kdo morda poret, da za to pa pravosoden minister ni odgovoren, ker šole spadajo pač pod učno ministerstvo. Pa vedeti treba, da v ustavni državi neso razna ministerstva popolnoma oddeljena drugo od drugega, temveč je vsa

vlada vkupe zvezana in se v vseh važnejših zadevah odločuje v ministerskem совету.

Kolikokrat so že naši državni poslanci vlado opozarjali na to, da bi v Ljubljani osnovala pravoznansko akademijo, ali pa vsaj na Graškem vseučilišči uvela se slovenska predavanja o nekaterih važnejših predmetih. Vlada pa dosedaj še ni ničesar storila v tem oziru.

Pa tudi pri nameščenju sodcev se dovoljno ne ozira na jezikovno znanje. Niti onim, ki so večši obeh deželnih jezikov, se ne daje prednost. Če bi uradniki vedeli, da ne dobé mesta, če ne znajo obeh deželnih jezikov, ali da se vsaj pri avanzovanju bolj na iste ozira, ki imajo večjo jezikovno znanje, kmalu bi ne manjkalo slovenskih prosilcev. Seveda ne zadošča, če se pri kakem razpisu pristavi, da znanje drugega deželnega jezika nikomur ne bode škodovalo pri nameščenju. Ker pa vlada dosedaj ni pokazala dobre volje, treba je pač, da se ji omenjena svoboda omeji, to je, da se ji z zakonom zaukaže, da uvede narodno enakopravnost. Taaffe že deset let vlada in če še sedaj narodna enakopravnost ni izvršena, moramo reči, da je temu le to uzrok, ker mu je manjkalo dobre volje.

Dolžnost slovanskih zastopnikov bode torej izdelati izvršilni zakon k čl. 19. osnovnih zakonov in siliti, da ga državni zbor vsprejme. Ko bode tak zakon stopil v veljavo, bode vlada že hitro tudi storila vse potrebno, da se izvede narodna enakopravnost. Osnovala bode potrebne učilnice in sedanji uradniki bodo hitro poiskali slovenske slovnice, da se priuče slovenščini, ker bodo vedeli, da drugače nemajo zlasti pričakovati, da bi se višje pospeli po uradni lestvici.

Dosti dolgo smo čakali milosti od vlade in prosili, a sedaj je čas, da odločno jamemo postopati, ter naredimo konec sedanjemu nenaravnemu in mučnemu stanu. Ne smemo se več dati odpraviti z obljubami, temveč zahtevajmo dejanj, pred vsem pa skušajmo sami zakonodajnim potom napraviti pot narodni enakopravnosti. To je tudi tem lažje, ker za tak zakon ne bode treba dveh tretjin v državnem zboru, ker se z njim ustava premenila ne bode, temveč le izvršila. Le imeti

treba vedno pravi smoter pred očmi in nikakor se več dati zapeljati s pravega pota. Da so se slovanski zastopniki že pred 10 leti postavili na to stališče, bi nam za narodno enakopravnost sedaj ne bilo treba prosjati.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. maja.

Češkonemška sprava.

Nemški liberalni listi se jezé na Staročeh, da neso več voljni Nemcem v vsem se udati. Ko so bili končani Dunajski dogovori, se je v nemškem taboru splošno mislilo, da sta jezikovna naredba in češko državno pravo za zmirom pokopani. Dr. Zucker je pa sedaj v državnem zboru tako odločno naglašal, da se Čehi neso odrekli češkemu državnemu pravu in pa, da zahtevajo, da ostane jezikovna naredba še zmiraj v veljavi. Dr. Rieger je pa že poprej naglašal, da je še dolga pot do tega, da se sprava tudi dejanski izvede. Dunajski listi očitajo Staročehom, da se umikajo iz strahu pred Mladočehi in zatrjujejo, da sprava za Nemce ne bode imela nobene veljave, če se bode tako izvela, kakor jo tolmačijo Staročehi. Dokler se znana jezikovna naredba ne razveljavi, Nemci ne morejo biti zadovoljni. Posebno pa Nemcem ni po godu, da češki listi začenjajo zahtevati češki notranji jezik pri sodiščih. Mladočehi pa pridno agitujejo mej narodom proti češkonemškemu sporazumljenju, da prisilijo staročeske poslance, da bodo v deželnem zboru glasovali proti spravi, boječ se, da bi jim sicer volilci poslali nezaupnice.

Ogerski domovinski zakon.

Predlog skrajne levice o premembi domovinskega zakona izročil je ogerski državni zbor posebnemu odseku v pretres, ker se je vlada izjavila, da nema nič zoper to, če se zbor o tem zakonu posvetuje, toda s tem pa se nikakor ne pravi, da želi, da se ta predlog vsprejme. Ogerski državni zbor se bode torej imel baviti s kočljivo zadevo, katero je Tiszi spodmaknila stališče.

Porotno sodišče v Kotoru.

Kazenski odsek zbornice poslancev ni pritrdil vladni zahtevi, da se porotna sodišča v Kotoru še nadalje ustavi. Odsek misli, da vladna zahteva ni utemeljena. Verjetno ni, da bi se vsi beguni nakrat povrnil domov, ako se zopet uvedó porotna sodišča. Posebno jih ne bode veselilo vračati se domov, ker je njih domovina opustošena. Mej njimi

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko.

III.

(Dalje.)

„Torej knjige, s krivoversko kugo otrovane knjige“, razunema se Koniaš. „O nikoli jih ne sme dobiti, plamen jih mora uničiti!“

„Stavili ste v me svoje zaupanje in niste se varali. Toda spominov, o katerih govorite, ne dobite več tam, kjer so bili uloženi...“

„Kaj pravite, gospod vitez?“ vpraša Dobran nemalo osupel. „Torej tudi ti spomini so so izgubljeni zame?“

„Ne dobite jih več na mestu, kjer so bili skriti“, ponavlja Krištof ter dostavi: „A dobite jih iz moje roke.“

Dobrana so te besede iz nova osupnile. Krištof stopi k veliki hrastovi skrinji odpré jo s ključem ter kažoč na zabojček pravi: „Tukaj je vse, kar vam po pravici pripada.“

Dobran je bil v zadregi.

Krištof sam dvigne zabojček ter ga postavi na mizo.

Dobran ga odpré ter pregleduje knjige in meče v njem zložene.

Nato mu Krištof pripoveduje, po kakem naključji so te reči prišle njemu v roke ter konča rekoč: „Te knjige bile so meni žarek spoznanja, oprostile so mojega duha mnozih predsodkov.“

Sedaj je Dobran umel, po kakem poti vzgojevanec jezuitov prišel do mislij, katere mu je večkrat razkladal. Plemenitost, katero je kazal mladi mož, budila je v Dobranovem srcu čuvstvo zadovoljstva. Gorko se mu je zahvalil.

„Moj sluga zabojček še nocoj ponese v vašo hišo; treba, da smo previdni“, pravi Krištof ter še pristavi: „Čul sem, da ima moja mati gosta, duhovnika Koniaša.“

„Znano mi je ime in delovanje tega duhovnika“, dodá Dobran, ponoví svojo zahvalo ter ostavi sobo mladega moža.

Koniaš je potem govoril z gospó Polikseno o naskoku na Krištofa.

IV.

Mladenič je po Dobranovem odhodu natanko preudaril vse, o čemer sta govorila. Ni pa slutil,

da se nad glavo njegovo zbirajo oblaki, da skoro nastane vihar.

Nepričakovano stopi gospa Poliksena z naglim korakom v sobo. Bila je blede in tresla se je po celem telesu. Z glasom, svedočim o dušni vznemirjenosti, nagovori sina:

„Krištof, ukazujem ti, da tistega moža, ki je baš ostavil tvojo sobo, takoj zopet pokliči!“

Krištof je bil kakor od strele zadet. Kri mu je zledenela v žilah, kajti takoj mu je prišlo na misel: mati vé o vsem, Dobran je izdan.

A kmalu se zopet zavé.

„Zakaj naj se vrne?“ vpraša mirno.

„Takoj se mora vrniti, ta krivoverec!“ ponavlja gospa Poliksena osorno.

Ni bilo več dvojbe: materi je bilo znano. Krištof je sodil, da je gotovo poslušala njiju razgovor, kar ga je jako občutljivo dirnilo. Izprevidel je, da ga sedaj čaka boj z materjo, katero bode Koniaš gotovo podpiral ter jo nemal. Odgovoril je:

„Ta mož pojde mirno iz gradu.“

Gospa Poliksena je ostrmela nad tem odločnim odgovorom, ki nikakor ni bil prijenljiv njenemu ukazu. Prvič v svojem življenju odrekel je je Krištof poslušnost.

jih je le 198 taci, da bi se proti njim začela sodna preiskava, družih 500 so pa ženske, otroci in nekompromitovane osebe. Če se tudi povrnejo v domovino, bodo doma manj nevarni, nego so v inozemstvu. Trditve, da bi porotniki kar oprostili vse, naj so se zakrivali še taci zločinstev, ni utemeljena. Če so v enem slučaju oprostili zatoženca, ki tudi ni bil toliko zakrivil, se iz tega ne sme sklepati, da se bodo tako zgodilo v vseh slučajih. Sicer je pa že zadosti sredstev, da se preprečijo take zlorabe.

Vnanje države.

Program italijanskih radikalcev.

Kongres italijanskih radikalcev, katerim je vodja Cavallotti, postavil si je sledeči program: Odločitev o miru in vojni naj se prenese od krone na parlament; poslanec naj se dovolijo dnevice; uvede naj se svoboda zborovanja in društev; uvede naj se neomejena tiskovna svoboda; po zakonu naj se zabrani, da bi jeden minister opravljal več portefeljev, sode naj volijo sodci in odvetniške zbornice, porotna sodišča naj se uvedo za vsa kaznjiva dejanja, sedaj obstoječa kasacijska sodišča naj se združijo v jedno najvišje ali kasacijsko sodišče ki bo imelo sedež svoj v Rimu, polagoma naj se preide od stalne vojske k narodni milici, za pehoto naj se določi dve, za konjico tri in za žandarmerijo štiriletna aktivna služba. Italija naj izstopi iz tricarske zveze. V svojih zahtevah radikalec res neso baš skromni.

Delavsko vprašanje na Francoskem.

V četrdesetih letih francoskih revolucij se je obrnilo do zbornice poslancev, da se prepove delo žensk po noči. Ta zadeva se bode na Francoskem torej kaj lahko rešila, če so torej tovarnarji sami že vojniki in tem oziru dovoliti željam delavcev. Minister notranjih zadev Constans pa pripravlja zakon, po katerem bi se delavcem zagotovile penzije po gotovem številu let ali pa, če bi za delo nezmožni postali. Poleg tega se bodo delavcem dovolilo, da osnujejo društva, v katera bodo uplačevali. Država bode pa tem društvom dala znatne podpore.

Stanley, častni meščan Londonski.

Pri banketu, kateri je dal Lordmayer Londonski v čast Stanleyu, je prvi slednjemu izročil dokument, s katerim se mu podeljuje častno meščanstvo Londonsko. Stanley je imel govor, v katerem je grajal angleško časopisje, ki je preprečilo, veliko akcijo Anglije ob Kongu in v vzhodni Afriki. Anglija bi morala imeti Kongo in vzhodno Afriko. Stanley je hvalil odločnost nemškega cesarja in energično postopanje majorja Wissmanna.

Brazilijski kongres.

Po najnovejših poročilih bode predsednika zjedinenih držav brazilijskih volil kongres. Ustava se bode razglasila dne 1. avgusta. Pričakovati je torej, da se državne razmere kmalu uravnajo, kar bode tem lažje, ker na obnovljenje monarhije že skoro nikdo več ne misli.

Dopisi.

Z Dunaja 14. maja. [Izv. dop.] Pri naslovu „Najvišje sodišče se je poslanec Vašaty pritoževal, da se pri sodiščih Čehom v Avstriji slabše godi, nego v inozemstvu. V Nemčiji jim dadó tolmače, pri nas pa morajo podpisovati nemške protokole. Zahteval je, da se uvede češki senat pri najvišjem sodišču, ker s prestavami ne gre, kakor se sedaj godi. Vsaka prestava, naj je še tako dobra, je pomanjkljiva, in se bi zatorej moralo pri najvišjem sodišču razpravljati v onem jeziku, v katerem je stvar

Razunela se je: „Sin, ne umejem te! Ti se ustavljaš moji volji? Kam je izginila tiha poslušnost tvoja? Zakaj ne ubogaš mojega ukaza?

„Odpustite, draga mati; ne morem.“

„Torej se očitno ustavljaš svoji materi? Toda saj vem, kaj je temu uzrok.“

Sedaj tudi Koniáš stopi v sobo.

„O, znan nam je uzrok“, povzame besedo. „Nesrečni mladeč, zaslepljenec, ubogaj mater. Vemo dobro, da te je poučeval v teh blodnjah oholi potomec čeških krivovercev. Potomec tistih upornikov, ki so se siloma dotaknili svete cerkve. Vse sva slišala, kajti mati tvoja se je poslužila svojih pravic: samo tenka stena nas je ločila, ko sta se razgovarjala... Takó mi daj tiste knjige!“

„Tebi, strastni mož, ki si prišel, da bi razpor in kreg sejal namesto strpljivosti in ljubezni do bližnjega, tebi — nikdar in — nikomu!“

Zaprj je zabojček, dejal ga nazaj v skrinjico, dobro jo zaklenil ter ključ spravil.

To je bilo očito napovedanje neprijateljstva. Gospa Poliksena se je vsled tega početja silno razunela. Jela se je togotiti:

„Ti, potomec onih junaških Kastilijanov, ti, kateremu se v žilah pretaka kri španjolska, ki se ponašaš z imenom svojih prednikov, ki so se bo-

razsojal prvi sodec. Sedanje postopanje pa tudi nasprotuje § 27. zakona o najvišjem sodišču. Ta paragraf določuje le, da je le notranji jezik najvišjega sodišča nemški. Koncem je pa govornik govoril in o češki spravi in posebno prijemal ministra zaradi njegove naredbe z dne 3. februarja 1890. Naj se tolmači češkonemško sporazumljenje kakor koli, ta ministerska naredba se ne da opravičevati, ker se ž njo hoče poprej izvajati češkonemško sporazumljenje, nego je je vsprejel češki deželni zbor. Če že samo premirje Čehom toliko bremen naklada, koliko jih bode pa še mir. Staročehom še očita, da so narod zapeljali na napačno pota in jih zatorej pozivlja, da odložé svoje mandate. Dr. Zuckru pa pravi, da je z govorom svojim pokopal češkonemško sporazumljenje.

Ko je poslanec Koschinegg se potegnil za to, da se osnuje okrožno sodišče v Mariboru, je spregovoril minister Schönborn. Rekel je, da nema nič proti osnovi tega okrožnega sodišča, samo poprej se bodo morale rešiti teškoče zaradi omejenja proti okrožnemu sodišču v Celji. Na to je pa minister polemizoval s Vašaty-jem opravičeval jezikovne razmere pri najvišjem sodišču in češkonemski dogovor. Minister pravi, da bi bilo obžalovati, če bi občno zavladal duh, v katerem je govoril dr. Vašaty. Glede jezika pri najvišjem sodišču pa misli minister, da se je le za nekatere dežele, ki pa sedaj neso zastopane v državnem zboru, bito dovolilo obravnavanje v družih jezikih, za cislajtanske dežele je pa jezik bil vedno nemški. Potem je minister opravičeval tudi konfiskacije mladočeških listov.

Poslanec Neuner se je izrekel, da bi se zopet uvelo omejeno število za odvetnike. Temu se je pa upiral generalni govornik dr. Menger, ker bi s tem odvetniški koncipijenti postali beli robi. Potem se je vsprejel ta naslov.

Pri poglavju o kaznilnicah je poslanec Kreuzig priporočal, da bi se kaznenci bolj rabili za deželna kulturna dela. Dr. Vitezić je protestoval, da bi se kazenska naselbina napravila na otoku Krku. Vladni zastopnik dr. Pichs se je pa izjavil, da se ne misli na otocih jadranskega morja osnovati naselbine za kaznence. Vlada si bode prizadevala, da si pridobi kako prekomorsko ozemlje za tako kolonijo.

S tem je bil budget pravosodnega ministerstva rešen.

Poglavje najvišje računišče se je vsprejelo brez debate.

Pri poglavju o pokojninski zalogi so nekateri poslanci priporočali povišanje pokojnin, toda vladni zastopnik se je izjavil, da se to ne da lahko doseči, ker se že sedaj jako veliko izdaje za penzije.

Pri poglavju „Podpore garantovanim železnicam v lastnem obratu“ je poslanec Lueger se pritoževal, da pri državnoželezniški družbi ima tuji kapital preveč upliva. Ko so se rešile še nekatere manj važne budgetne točke, je bil rešen budget.

Iz Gorice 14. maja. [Izv. dop.] Danes se je vršila dopolnilna volitev II. razreda v mestno starešinstvo. Borba je bila nenavadno živahna, skoro da strastna. Konservativna stranka je mirno in dostojno delala, niti plakatov ni razvesila; a delala je

jevali v službah krščanskih kraljev za sveto cerkev, ti se družiš s krivovercem? — O, jaz nesrečna mati! Kaj sem dočkala v svojem otroku!“

Krištof molči.

„Kako si bil nekdanj tih, pobožen, poslušen!“ tarna znova gospa Poliksena, „a sedaj... o Bog, o Bog!“

„Nočem se delj delati drugačnega, kakor sem,“ izpregovori naposled Krištof. „Dà, draga mati zelô sem se izpremenil. Nisem več tisti, kakeršnega so me bili vzgojili jezuitje... razum je dobil svojo pravico.“

„O, s tem ne prevariš pogleda materinega... Dobro poznam tvojo tajnost, ališala sem o tem... zato tako pogostem pohajaš tisto hišo. Ljubezen, dà, ljubezen naredila je iz tebe blaznika. Ti ljubiš hčer tistega moža!“

„Dà, prizná Krištof pokojno.“

„Torej je res,“ šepetá gospa Poliksena.

„Res,“ pritrdi sin.

Gospa Poliksena se zamisli za nekaj trenutij, a nekoliko upokojivši se, prične govoriti z nežnim laskavim glasom:

„Krištof, dragi, jedini sin moj, glej, jaz skrbna, odkritosrčna mati tvoja, jaz to prosim, odreci se zvezi s tem možem, pusti v nemar naklonjenost k hčeri njegovi“

(Dalje prih.)

dobro, previdno ter je v duhu sprave združila vse zanesljive avstrijske elemente v trdno, mogočno falango, v kateri se je zaman zaganjala strast tako zvanih liberalnih municipalcev. Ti so že več dni poprej razvesili po vseh mestnih in obmestnih voglih in pri vseh uhodih mestne hiše svoje plakate z debelo tiskanimi imeni priporočenih kandidatov: le-karničar Cristofolotti, nj. e. dež. glavar grof Coronini, inženér Luzzatto in dr. Marani, predsednik društva „Pro patria“. — Prvi in zadnji sta si skoro noge zbrusila, agituje osobno vsak za-se. Zraven tega pa so plačani agenti vse storili, kar je bilo le mogoče, da bi rudeča stranka prodrla. Danes so ropotali „broomi“ od jednega konca mesta do drugega, privražali in odvažali bolehave ali celo bolne volilce in dame volilke in prenašali depše od volišča do strankinega voditeljstva in narobe, kakor bi od te volitve zavisela sreča ali nesreča, obstoj ali poguba mesta. — Vse zastonj! Municipalci so se morali prepričati, da ponebava zaupanje v nje tudi tam, kjer ga je še kaj bilo in da se bliža konec osodepolnega gospodarstva do sedaj vladajoče stranke, katera je s svojimi nesrečnimi podjetji zakopala mesto v dolgove ter pripravila je v nevšečno slustvo odljudnega mesta. Ob 2. uri popoldne se je naglo, kakor blisk širila po mestu vest: Zmagali so konservativci in sicer sijajno zmagali. Izmed 627 volilcev jih je prišlo na volišče in oddalo glasove 504 —: Coronini je jednoglasno izvoljen, prof. Culot je dobil 317, c. kr. svetovalec okr. sodnije Leopold Budau 306 in učitelj mestne šole Jacobi (predsednik veteranskega društva) 301 glas. Na tak uspeh sme stranka ponosna biti, ker ji zagotavlja — če ostane kompaktna, kakor letos — še lepši uspeh za prihodnje leto. — Prepeličarji pa, pristaši „Pro patrie“ in „Ginnastiche“, zlasti pa oni, ki še sede na kuruličnih stolih in v mestnih službah — so strašno poparjeni, ker vidijo, da se bliža finis njihove Polonae. Saj je pa tudi skrajni čas! —r—

Iz Postojine 15. maja. [Izv. dop.] Gasilno društvo v Postojini praznovalo je dne 3. in 4. maja slovesno desetletnico svojega obstanka, združeno z blagoslovljenjem nove društvene zastave in gasilnega orodja. Kako zaupanje in priljubljenost si je društvo pridobilo, odkar deluje na odločno narodni podlagi pod izvrstnim vodstvom sedanjega načelnika g. Matije Petriča, pokazal je sijajen izid te slavnosti. Vrla Postojinska dekleta pričela so početkom tega leta nabirati prostovoljne doneske za društveno zastavo. Nabrale so nad 150 gld., za kateri znesek je tvrdka Ana Hofbauer v Ljubljani napravila v resnici krasno zastavo, kateri je znani umetnik L. Grilec narisal prelepo podobo patrona gasilnih društev sv. Florijana na jedni, grb gasilcev pa na drugi strani. Ves vspored vršil se je v najlepšem redu z vso točnostjo. Dne 3. maja zvečer bil je mirozov z baklado. Mej mirozovom zažgal se je umetelni ogenj in spuščale so se rakete v zrak. V jutro dne 4. maja naznanjala je budnica po trgu, da se je pričel slavnostni dan gasilnega društva.

Po vsprejemu vnanjih gostov bila je sv. maša, katere se je udeležilo ogromno število domačega in vnanjega ljudstva in poleg domačega gasilnega društva tudi ona iz Radovljice, Kranja, Št. Vida nad Ljubljano, Spodnje Šiške, Ljubljane in Logatca. Po dovršeni službi božji vršilo se je na lepo okrašenem prostoru pred župnijsko cerkvijo blagoslovljenje zastave in orodja. Kot kumi so sodelovali pri blagoslovljenju zastave gospa Jerica Dekleva in gospod Anton Kovač iz Št. Petra po svojem namestniku g. Matiji Lavrenčiči, pri orodju gospa Josipina Kraigher in g. Miroslav Vičič. Č. g. častni kanonik Janez Hofstetter je v krepkem govoru naglašal pomen zastave.

Po dovršenem blagoslovljenju defilovala so vsa gasilna društva z blagoslovljenim orodjem in zastavo pred dostojanstveniki zbranimi pred c. kr. okrajnim glavarjem načelniki zveze gasilnih društev na Kranjskem in načelnikom gasilnega društva Postojinskega.

Popoldne ob 1. uri bil je banket v gostilni g. župana Friderika Vičiča v lepo ozaljšanih prostorih. Jedila, pijača in postrežba bilo je izvrstno, tako, da se mora gostilničarju popolno priznanje in hvala izreči. Prva napitnica veljala je našemu presvetlemu cesarju, druga c. kr. okr. glavarju, potem kumicama in kumoma, načelniku zveze gasilnih društev kranjskih g. Doberletu i. t. d. Ob 1/4. uri prišla so k slavnosti v mnogobrojnem številu gasilna društva iz Planine, Cerknice in Rakeka. —

Ob določeni uri bila je velika vaja v trgu v bližini novega občinskega vodnjaka. Pri vaji, pri kateri je 5 brizgalnic delalo, pokazalo je moštvo svojo dobro izurjenost in izvrstno disciplino. Po vaji bila je prosta zabava v prostorih pri g. županu in je splošno veselje trajalo pozno v noč.

Mnogo jo pripomoglo tudi na novo oživela godba, da se je ta društvena slavnost tako izvrstno in veselo razvila. V tem oziru gre posebna hvala gospodu Vladimiru Salmiču kot kapelniku, kateri je v kratkem času godce prav dobro izvežbal.

O ti slavnosti je splošen glas, da je društvo ž njo pokazalo svojo žilavost in moč, barjanom pa pripravilo ob jednem lepo zabavo.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Gospa Josipina Hočevnar, posestnica na Krškem, dobila je zlati zaslužni križec s krono.

— (Odbor akad. društva „Slovenije“ na Dunaji) nam piše: „V sobotni številki „Slovenca“ čutil je neimenovani podlistkar potrebo, in nizerati imenovanje pesnika Aškerca častnim članom „Slovenije“. Društvo samo se ne bode oziralo na neosnovane napade nepoznanega podlistkarja, ki sramoti celó za naš narod najzaslužnejše može, ker bi taka polemika ne odgovarjala akademski časti. Sodbo, ali je s tem imenovanjem pravo pogodila, z mirnim srcem prepušča slovenskemu razumništvu.“

— (Dopolnilne volitve) pri odvetniški kamori v Ljubljani in pri disciplinarnem svetu vršiti imajo se jutri 17. t. m. popoldne. Odvetniška kamora kranjska šteje 22 udov, mej njimi 12 slovenskih odvetnikov. Večina je torej slovenska. Vzlic temu uraduje kamora še vedno jedino le nemški, dasiravno na slovenskih tleh. Skrajni čas je, da se to predružači. Radovedni smo, kdaj se bodo slovenski odvetniki postavili tudi v tem kočljivem vprašanju na noge —? Po volitvi razmotrivali bomo morda to zadevo natančneje. Za sedaj čakamo le na izid jutrnje volitve, ker se govori, da nameravajo nemški odvetniki pridobiti si vsa važnejša mesta v odboru in disciplinarnem svetu:

— (Ljubljana — slovensko središče?) Pod tem naslovom priobčila je poslednja številka „Edinosti“ daljšo notico, v kateri se pritožuje, da v naših dnevnikih še ni bilo poročila o velikem koncertu, ki sta ga dne 27. aprila t. l. priredili Tržaški podružnici sv. Cirila in Metoda. Kar se tiče nas, nam „Edinost“ krivico dela, ker smo že dne 29. aprila posneli oceno koncerta, kakor jo je bila „L'Adria“ priobčila, dne 9. in 11. maja pa notici o gmotnem vspehu. Pisali smo torej o koncertu trikrat, poročali pa bi bili drage volje tudi četrtič in tudi obširneje, da nam je kdo naklonil kak dopis. — Konec rečene notice, da nobena kavarna v Ljubljani ni na „Edinost“ naročena, je pa žalostna resnica. Zatorej pozivljemo narodnjake, da pri lastnikih kavarn delajo na to, da si naročijo „Edinost“, kakor tudi druge slovenske liste, kajti narodna čast zahteva, da mora vsaka Ljubljanska kavarna imeti vse slovenske liste, ker so nam ti vendar važnejši nego pa n. pr. „Extrablatt“, „Das interessante Blatt“ i. t. d., ki so namenjeni le Dunajskim fijakarjem in branjevkam.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je daroval veleč. g. župnik iz Preske, Martin Drčar, te dni 100 gld. ter postal tako njen pokrovitelj. Čuli smo, da so se rodila v njegovem okraju nekaka vprašanja glede dobrovitosti ali nedobrovitosti te vseslovenske družbe. Mož poštenjak je dal najumestnejši, t. j. zvenč odgovor. Tudi drugim domoljubom priporočamo za podobne prilike podobnega konca besedi. — Čestiti narodnjak pa, ki ga je Bog oblagodaryl s svetnim imetjem, bo — v svesti smo si — to družbo še ohranil v svojem spominu.

— (Južno-štajerska hranilnica contra „Deutsche Wacht“.) Začetkom septembra objavila je „Deutsche Wacht“ pod naslovom „Eine Pervakenbank“ strupen članek, v katerem je jako perfidno napadala novi slovenski denarni zavod. Vodstvo južnoštajerske hranilnice poslalo je nato uredništvu popravek, katerega je pa „Deutsche Wacht“ vsega pokvarjenega priobčila pod čudnim naslovom: „Boulanger, der brave General“. Ker je tako postopanje popolnoma nasprotno tiskovnemu zakonu, uročila je južnoštajerska hranilnica tožbo in prvi sodnik obsodil je urednika Ehrlicha v globo, objavo sodbe in popravka. Dasi je bila prvega sod-

nika sodba jako objektivna in temeljita, bil je pri apelni obravnavi (predsednik dež. sod. svetnik Reiter) urednik Ehrlich vendar oproščen. Na to ne pričakovano sodbo je južnoštajerska hranilnica po svojem zastopniku, gospodu dr. Serneci v Celji na c. kr. generalno prokuraturo na Dunaji uročila prošnjo za ničnost pritožbo v varstvo zakona. Kakor se je bilo nadejati, imela je ta prošnja sijajen uspeh. Najvišje kot kasacijsko sodišče je z razsodbo z dne 17. aprila 1890 št. 1631 zavrglo sodbo okrožnega sodišča Celjskega, ker je bila popolnoma nezakonita in ker je rušila zakon v §§. 19., 21. in 22. tisk. „Deutsche Wacht“ mora torej poplačati troške in priobčiti popravek in obsodbo. Najvišjega sodišča razsodba je tako jedrnata in deloma rezka, da jo bode vsakdo z zadoščenjem čital.

— (Iz Središča) se nam piše: Zadnjo vest o izletu akademičnega društva „Triglav“ in o blagoslovljeni njegove zastave popraviti je tako, da se ta slavnost ne bode vršila na binkoštni ponedeljek, ampak dne 1. junija t. l. Vest, katero je skuhal „Deutsche Wacht“, da je slavnost prepovedana in katero so nekateri listi ponatisnili, pokazala se je torej kot prazna izmišljotina. Isto tako pa tudi vest, da je slavnost prepovedana, ker je na zastavi staroslovanski grb. Društvo „Triglav“ je namreč načrt zastave predložilo oblastvu, katero ga je brez ugovora odobrilo.

— (Josip Pichler †.) Preteklo sredo začela se je po mestu širiti vest, da je tukajšnjega gimnazijskega profesorja gosp. Josipa Pichlerja morala kaka nezgoda zadeti, ker se vedno še ni povrnil iz Gorice, dasi je bil že v nedeljo brzojavil „Zug vers äum t.“ Kmalu nato došla je žalostna resnica, da je profesor Pichler v Soči našel smrt, in sicer najbrže v noči od ponedeljka na torek, ker je v ponedeljek še bil v Goriški čitalnici. V torek našli so na Soče nabrežji pokojnika suknjo in klobuk v poslednjem pa nastopno pismo:

„Die Ursache meines Selbstmordes ist seit mehreren Wochen andauernder wahnsinniger Kopfschmerz, welcher manchmal so heftig auftrat, dass ich irrsinnig zu werden befürchtete. Ich glaube daher durch diesen allerdings unverzeihlichen Schritt ein noch grösseres Unklück für die Folgezeit verhütet zu haben. Diese Worte möchte ich vor Allem an die so hart getroffene Familie — gerichtet wissen. Schliesslich bitte in die verehrte Familie sowie auch alle übrigen wenigstens um eine milde Beurtheilung dieses Schrittes, da an eine Verzeihung nicht zu denken ist. Meine arme Seele empfehle ich Allen zur Erinnerung im frommen Gebet.“

Sonntag 2 Uhr nachmittags.

Der grosse Sünder.“

Iz pisma in podpisa je razvidno, da je pokojni Pichler bil umobolen in kakor čujemo, so dijaki v šoli zadnje dni na njem opazali veliko premembo. Nesrečni ta dogodek vzbudil je po vsem mestu splošno sožaljenje, ker je bil profesor Pichler zaradi svojega uzornega značaja in ljubeznjivega občevarja povsod priljubljen in spoštovan. Pokojni Pichler bil je 1855. l. porojen v Spodnjem Velvoljaku pri Ptuji in dne 29. avgusta 1888. profesorjem imenovan ter zaročen z lepo, pridno in omikano gospodično iz jako častite narodne obitelji. Blag mu bodi spomin!

— (Iz Budimpešte) se nam piše 15. maja: Tudi nam neso prizanesli obče za naravo neravni trijaki ter so nas presenetili s pravim jesensko-mrzlim vremenom. Še v ponedeljek dopoldne — tedaj pri nastopu njihovega tridnevnega vladanja — imeli smo neznosno, kakor svinec na telo uplivajočo vročino; človek bi bil mislil, da so nastopili pravi pravcati pasji dnevi!! Okolu jedne ure popoldne pa nakrat nastane precej močen piš in vihar in usul se je debel dež, koji je temperaturo popolnoma ohladil. Treba je bilo zopet seči v omaro ali pa v zastavljalnico po vrhne suknje, kdor se ni hotel povsem prehladiti. Sedaj, ko pišem te vrstice, brije in tuli mrzla sapa preko dimnika, kakor da bi stanoval na kršnem Krasu blizu Gabrka! — Od vseh stranij se podé gromonoseči oblaki in že je danes četrti dan, da nismo imeli gorkega pomladanskega solnca. Po vremenu sodeč mislim, da bode napravila denašnja konjska dirka z ozirom na obisk prav blesteči „fiasko“. Pri slabem vremenu ne priostaja gledalcem „športa“ nič drugega, nego — odločen — strajk! —

— (Na vseučilišči v Gradci) upisanih je bilo do 12. t. m.: 115 rednih, 5 izrednih, vkupe

120 b goslovcev; 424 rednih, 38 izrednih juristov, 369 rednih, 50 izrednih medicincev, 53 rednih, 15 izrednih filozofov, 75 farmacevtov, vkupe 1144 slušateljev.

— (Zblaznel) je učitelj Matej Leban s Tolminskega prišedši na dopust v Trst. Odpeljali so ga na opazovalni oddelek.

— (Brezdimni smodnik.) Nedavno je bilo čitati po novinah, da bode zahteval vojni minister od letošnjih delegatov v Budimpešti bajé okolu 10 milijonov gld. za napravo erarične praharne in za napravo novih patron, nabasanih z brezdimnim prahom. Kakor smo poizvedeli od dobrega prijatelja, priredile so se v neki večji garniziji poskušnje z brezdimnim smodnikom, koje so brez izjeme bile jako povoljne. Akoravno je treba komaj tretjino od sedanje množine smodnika za jeden strel, pokazalo je streljanje, da svinčenke vse bolj centralno, nego s črnim prahom, zadevajo. Svinčenka zapusti cev z večjo močjo, nego poprej, in prestreli rastoče drevo, imajoče 50—60 cm v premeru. Tudi se je pokazalo, da varnostni, za strelca iz zemlje ali peska napravljeni rovi v dosedanjih razmerah več ne uga-jajo ter se svinčenka v debelem, „šoter“ imenovanem, pesku popolnoma razdrobi, droben pesek (sipo) ali pa zemljo pa na 60—80 cm na debelo prodere. Tu moram opomniti, da se je streljalo na 200 in 300 korakov daljave. Že iz sedanje patrone je letala svinčenka na 5000—6000 korakov daleč, kamo jo bodo-li nesli neizmerno krepki plini novega, ru-javkastega prahu?

— (Prve letošnje črešnje) prinesle so Vipavke pretekli torek na trg.

— (Prve letošnje črešnje) so došle, kakor se nam poroča iz Budimpešte, tjakaj 11. dne maja in se prodajajo 10 dekagramov po 12 kr, ali pa v šopkih po 6 do 8 komadov za jeden krajcar.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) priredi v soboto 17. maja 1890 svojo 3. redno sejo s sledečim sporedom: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje. 2. Poročilo odborovo. 3. Član F. Göstl čita o slovstvenem delovanji v „Sloveniji“ (nadalje in konec). 4. Član A. Švigelj čita svoje pesni, kritikuje član V. Kokalj. 5. Poročilo odseka za izlet. 6. Slučajnosti. Lokal: Schmidleitner's Bierhalle VII Lerchenfelderstrasse 45. Začetek ob 8. uri. Slovenski gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Iz Bizovika) se nam piše dne 14. t. m.: Danes ob 1½12. uri popoldne nastal je pri Jakobu Zrimšku št. 12 v hlevu ogenj. Takajšnje gasilno društvo priteklo je takoj na pomoč in udušilo ogenj. Nevarnost bila je velika, zato gre vsa čast in hvala našim ognjegascem, ki so tako hitro in izvrstno pomagali. Ogenj nastal je po neprevidnosti domače gospodinje, ki je pepel v hlev zanesla.

— (Na Ptuji) pripetila se je v ponedeljek velika nesreča. V kleti znanega veletržca in rudoljuba g. Andreja Jurce nastal je po neprevidnosti nekega služnika ogenj. Ker je v kleti bilo mnogo spirita, petrolja, benzina in drugih vnamljivih tvarin, bil je požar tako silen, da ga je vrlo Ptujsko gasilno društvo s skrajnim naporom še le drugi dan udušilo. Trinajst oseb bilo je pri tem požaru poškodovanih, nekatere jako nevarno. Škoda je velika.

— (Na Savi) 15. maja. Včeraj popoldne igrali so se pri zemljaku Gradčanu otroci na pokosenem straišči, pojaje se sem ter tja spodtakne se 4 letna bčiosobenjaka Slavčarja ter pade, a pri tej priči silno zakriči. Ko jo dvignejo, opazijo gada, ki je bežal od tod. Pičil je bil nesrečno dete na roki blizu rame. Mesto na to iskati pomoči pri izkušenem zdravniku, ali saj povprašati pri drugem pametnem človeku, zateko se pa roditelji raje k „Čudaku“ — nomen est omen, — ki je na glasu nekakega čarodejca. Ta pride, ter zagovori kajči pik. Jaz sem do cela preverjen, da bode pomagal ta zagovor, če drugam ne, saj v — krsto. Ko poizvem tiste „krofte žegne“ in „gvavtne“ molitve, priobčim jih nemudoma v prid in hasen pičenega človeštva, da se bode zamoglo okoriščeovati s tem res izvrstnim, radikalnim sredstvom o enakih prilikah.

— (Mariborski trgovci) sklenili so svoje prodajalnice odpirati, oziroma zapirati: trgovci z rokotvornim blagom v poletji ob 7 uri zjutraj 7. uri zvečer, in po zimi ob 8. uri zjutraj in 7. uri zvečer; trgovci s specerijskim in z mešanim blagom in z železom v poletji ob 6. uri zjutraj in 7. uri zvečer, po zimi ob 6½ uri zjutraj in 7. zvečer; knjigarji v poletji ob 7. uri zjutraj in 7. uri zvečer,

po zimi 7¹/₂ uri zjutraj in 7. uri zvečer. Ob nedeljah se vse prodajalnice ob 12. uri zaklenejo.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi „Bratno društvo“ v Beričevem dne 18. maja 1890 na vrtu gostilne Franc Grata po domače „pri Pernatu“. Vspored: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Petje. 3. Tombola. 4. Domača zabava in ples. Začetek ob polu 4. uri popoldne. Vstopnina 10 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kraljevec 15. maja. Pri današnjem obedu govoril cesar napitnico, v kateri je rekel, da ga veseli, da biva v mestu, katero je pruskega kraljestva zibelka. Dežela ta je steber domovine in vir za Prusije razvoj. On pije na blaginjo in prospeh Vzhodne Pruske. Naj bi je ne zadela vojna. Ko bi jo pa po sklepu božjem zadela naloga, braniti meje, tedaj bode Vzhodne Pruske meč sovražnika isto tako porazil, kakor 1870. leta.

Berolin 15. maja. Vojnega ministra naznanilo, da se pripravlja nova organizacija vojske, proračunjena za jedno človeško generacijo, vzbudila veliko senzacijo.

Dunaj 16. maja. Včeraj razstavo obiskalo 16.078 plačujočih oseb.

Dunaj 16. maja. „Presse“ dobila iz Peterburga od „Severnega agentstva“ telegram, v katerem se izraža začudenje, da je po nemškega cesarja najprijaznejem prestolnem govoru pri banketu v Kraljevcu bilo slišati zopet bojevit govor. Začudenje je tem večje, ker se nemški cesar pripravlja obiskati Rusijo.

Razne vesti.

* (Zopet jedno mesto vihar razdejal.) V mestu Akron ob reki Ohio bil je tak vihar, da je nad 100 hiš popolnoma razrušil, več sto jih pa hudo poškodoval. 15 oseb mrtvih, 40 poškodovanih. Vihar je tudi obiskal kraje v Pennsylvaniji, Javi, Indiani in Kansasu, a vendar ni napravil tolike škode.

* (Velika nagrada.) Znani Moskovski operater, profesor Sklifasovski bil je nedavno poklican v Odeso k milijonarju Rally-ju zaradi operacije na bedru. Operacija se je popolnoma posrečila in profesor je dobil za nagrado 11.000 rubljev.

* (Nezgodna železnica.) Iz Gdanskega prihajajoči večerni vlak ponesrečil je v Diršav-u na nenavaden način. Z veliko naglostjo je namreč zavozil čez vrtilno ploščo in prebil zid zadaj stoječega poslopja. Stroj, tender in dva vagona sta zelo poškodovana. Strojvodja, kurilec in jeden popotnik bili so ubiti, jeden uradnik železnice je teško, tri druge osebe pa lahko ranjene.

* (Čudna jezera.) V Rouen-u razpočil se je reservoir za petrolje in blizu dva tisoč kubičnih metrov petrolja razlilo se je v mogočnih valovih po bližnjih travnicah, ki so bili v kratkem preplavljeni. Trije teh travnikov podobni so petrolijskim jezerom, katera so obkolili vojaki, da zabranijo pristop radovednežem.

* (Kanibali so jih pojedli.) Ladija „Eliza Mary“ je z 79 osebami zadela na neko skalo pri Mallicolnu, precej velikem Hebridskem otoku. 51 oseb je splavalo na suho, pa so divjaki vse polovili, pobili, spekli in pojedli.

SLOVANSKI SVET

prinaša v 9. številki naslednjo vsebino: Nedostatna zaščita narodnosti. — Narodna avtonomija. — O kritiki dr. Mahničarja. II. K nasprotniškim razpravljanjem o nam očitnem razširjanju protestantskih načel. (Dalje.) — O slovanskih katolikih v Istri in Dalmaciji. — Ruske drobtinice. — Pogled po slovanskem svetu: a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročnina izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., poluletno 1 gld. 80 kr., četrtletno 90 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Loterijske srečke 14. maja.

V Brnu: 72, 60, 34, 25, 52.

Tujci:

14. maja.

Pri Slonu: Hofbauer iz Savinjske doline. — Dorn iz Maribora. — Novak iz Idrije. — Fischer z Dunaja. — Pri Malič: Holzer, Hautz, Schik, Rückl z Dunaja. Rozenc iz Prage. — Baumgartner iz Brna. — Poltnig iz Gradca. — Freuding iz Trbiža.

Pri avstrijskem cesarji: Lepin s soprogo iz Št. Pavla. — Murko z Dunaja. — Schmutz iz Ajdovščine.

Umrli so v Ljubljani:

14. maja: Ivan Hlade, mizar, 53 let, Poljanski nasip, št. 5, za jetiko.

15. maja: Jožef Bezlaž, delavčev sin, 3 leta, Krakovske ulice št. 29, za vnetjem možganov. — Jožef Jernej Payer, okrožni predstojnik v pokoji, 87 let, Prečne ulice št. 6, za oslabljenjem. — Franc Ivanc, delavec, 66 let, Kravja dolina št. 11, za oslabljenjem. — Meta Malnaric, kajzarjeva hči, 13 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. maja	7. zjutraj	729.5 mm.	11.8° C	sl. sev.	obl.	3.40 mm.
	2. popol.	731.3 mm.	16.6° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	734.8 mm.	12.4° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.
15. maja	7. zjutraj	737.8 mm.	12.8° C	brezv.	obl.	
	2. popol.	737.9 mm.	20.2° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.7 mm.	14.2° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 13° in 15.7°, za 0.2° pod in 1.7° nad normalom.

Srbske narodne pesmi

o boju na Kosovem.

Iz zapuščine

Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.

Založil Dragotin Hribar. — Tiskala „Narodna Tiskarna“ 1889.

Knjižica bode gotovo vsakomu, ki se zanima za so-brate Srbe in njih pesem, dobro došla. Dobiti je v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani za ceno 30 kr., po pošti 32 kr.

Dunajska borza

dne 16. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 89.35	gld. 89.40
Srebrna renta	90.05	90.20
Zlata renta	110.15	110.30
5% marcna renta	101.60	101.60
Akcije narodne banke	954.—	955.—
Kreditne akcije	301.—	300.30
London	118.15	118.15
Srebro	—	—
Napol.	9.40	9.40
C. kr. cekini	5.58	5.58
Nemške marke	58.—	57.97 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	103	80
Ogerska papirna renta 5%	99	65
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	148
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	75

Trgovski pomočnik

vojaščine prost, izurjen v trgovini mešanega blaga, želi mesto. — Ponudbe pod K. K. upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (407—1)

Agente, zastopnike

išče

(404—1)

dobra velika hrvatska trgovina z vinom.

Razglas.

Svojim p. n. zavarovancem naznanjamo, da smo s 1. dnem maja t. l. opustili do sedaj uvedeno neposredno plačevanje zavarovalnih premij nam na Dunaj ter izročili inkasovanje vseh zavarovalnin svojemu glavnemu zastopniku v Ljubljani gospodu

Ignaciju Valentinčič-u

(Pisarna na sv. Petra cesti št. 73)

kjer naj se odslej uplačujejo vsakateri zavarovalnine.

Na Dunaji, meseca maja 1890.

(391—2)

Generalna agentura na Dunaji vzajemno zavarovalne banke „KONKORDIJE“.

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Otci in sinovi.

Roman. Ruski spisal J. S. Turgenjev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal André Theuriet, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodník.

Spisal Emile Souvestre, prevel Muhoder. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal Ludovik Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jelínek. Poslovenil Podvidovski. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani ceni še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z

grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr. V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Lastnina in tisk „Národní Tiskarne.“